

**UDSKRIFT AF DOMBOGEN
FOR
GRØNLANDS LANDSRET**

D O M

afsagt af Grønlands Landsret den 13. juli 2026 i ankesag

Sagl.nr. K 112/25

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

Født den Dato 1959

Advokat Ulrik Blidorf

Qeqqa Kredsret afsagde dom i 1. instans den 18. marts 2025 (kredsrettens sagl.nr. KS-QEQ-860/2024).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået skærpe af kredsrettens dom, således at tiltalte idømmes en bøde og tillige idømmes forbud mod enhver form for hold af eller omgang med husdyr i en periode på 5 år.

Tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært rettens mildeste dom.

Forurettede 1 har fremsat krav om erstatning med 6.100 kr.

Forurettede 1 har på vegne af Forurettede 4 fremsat krav om erstatning med 4.903 kr.

Forurettede 1 har på vegne af Forurettede 5 fremsat krav om erstatning med 1.300 kr.

Tiltalte har erkendt erstatningspligten og den størrelsesmæssige opgørelse.

Doms mænd

Sagen har været behandlet med domsmænd.

Supplerende oplysninger.

Der er vedrørende forhold 1 dokumenteret fotos af de forurettedes skader.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne Forurettede 1, Forurettede 2, Forurettede 3 og Vidne 1 har i det væsentlige forklaret for landsretten som i første instans.

Tiltalte, har supplerende til forhold 2 forklaret, at han kørte med hundeslæde på hovedslædesporet, da han så de forurettede. Han havde bremsetov på. Én af hundene trak ud og løb mod de forurettede. Han fik det stoppet. Han reagerede ikke voldsomt på det, da han ikke bemærkede, at de forurettede blev bidt. Det var først, da de forurettede ringede ham op, efter han var kommet hjem, at han fandt ud af, hvad der var sket. Han ringede til hunde-inspektøren og aflivede herefter straks den pågældende hund. De andre hunde så, hvad der skete, men reagerede ikke. Det er kun den hund, der har angrebet, som skal aflives. I situationen var de forurettede meget chokerede. Sønnen råbte og skreg. De forurettede havde gået midt på slædesporet. Han har haft hunde i over 34 år og har aldrig oplevet noget lignende. Hans hunde var godt trænet. Den hund, der løb mod de forurettede, var dog ung og derfor ikke så trænet som de ældre hunde. Hans hunde er normalt ikke aggressive. Han har 5 børn, der omgås hundene, og de kører med 3 forskellige hundespand. De turister, han kører med, kan klappe hundene. Han holder ikke bidske hunde. Han accepterer ikke, at hundene er aggressive eller slås indbyrdes.

Tiltalte har supplerende til forhold 3 forklaret, at forholdet kom bag på ham. Han blev først bekendt med det i forbindelse med afhøringen hos politiet til forhold 1. Forurettede 3 havde angiveligt ringet til politiet og sagt, at hun havde følt sig truet. Den 9. april 2023 var han sammen med sin søn, Person 1, kørt til By 1. De kørte med hver sit hundespand. Person 1 havde 14 hunde, og han kørte selv med 15 hunde. Han mødte Forurettede 3 i By 1 og talte med hende. Det er korrekt, at han kørte med en østgrønlandsk slæde. Den er noget lettere end en traditionel slæde fra By 2. Typen af slæde har ikke betydning for, hvor let det er at styre slæden. Han har aldrig sagt, at hundene er mere ustyrlige, når de kører med en østgrønlandsk slæde.

Den hund, som Forurettede 3 havde følt sig truet af, kom fra Person 1's hundespand. 6-7 af Person 1's hunde, havde revet sig løs. Det var Person 1, der selv havde bundet sine hunde. Person 1 var den-gang 18 år.

Tiltalte har supplerende til forhold 1 forklaret, at han den 16. april 2023 kørte med de samme hunde, som han kørte med den 23. marts 2026. Han har aldrig tidligere oplevet bidske hunde. De havde dengang 50 hunde. I dag har de 30. Den pågældende dag kørte han en lidt anden rute, end han plejede for ikke at køre på spor, som der ofte går folk på. Han så nogle teenagere

på sporet og ville ikke tage nogen chancer Det var ikke fordi, det var et problem at passere mennesker. Det har han ofte gjort. Han er meget forsigtig og kører gerne langt udenom folk. Hundene er normalt nemme at styre, men de kan selvfølgelig dufte folks madpakker. Det plejer dog ikke at være noget problem at køre, hvor der er mange mennesker.

Han havde skubbet bag på slæden for at hjælpe hundene med få slæden op ad bakken, da han så Forurettede 1 og børnene. På det tidspunkt var de nok 30 meter fra dem. I samme øjeblik drejede hundene mod Forurettede 1 og børnene. Det gik meget stærkt. Det var, som om et eller andet tog dem. Han havde meget svært ved at stoppe hundene. Der var ingen fodbremse på slæden.

Hundene var blevet fodret lige inden turen med hundepiller. De havde ikke kørt mere end 5 minutter, da det skete. Det var første gang, han oplevede, at hundene gik til angreb på mennesker. Han bruger normalt hundepisk, men denne dag var han nødt til at bruge bremsekæden mod hundene.

Han kører med hundene i 3 længder. Det var 6-7 af de forreste, fortrinsvis tæver, der gik til angreb på Forurettede 1 og hans børn. Han var selv chokeret og bange. Det var en meget alvorlig og uvirkelig hændelse. Hvis han ikke havde fået det stoppet, var det formentlig gået helt galt.

Hundene har et udpræget jagtinstinkt. Han har observeret det tidligere hos alle hunde. Så snart man er i områder med dyr, harer, moskusokser eller ryer, mærkes det med det samme. Hundene vil bare derhen. Han kan dog godt styre dem og få dem til at stoppe. Det er et spørgsmål om at have nok bremsetov og om distance og tid. Han har aldrig før oplevet ikke at kunne styre dem. Han har aldrig haft dem med på jagt.

Han hjælp Forurettede 1, alt hvad han kunne. Han fik fat i det yngste barn og gav hende til sin gæst på slæden. Han kunne se, at hundene havde omringet Forurettede 1, der holdt om sin datter for at beskytte hende, mens hundene nappede i dem begge. Det lykkedes ham at få hundene stoppet med kæden. Bagefter lå hundene i en stor dyng oveni hinanden.

Hans intention lige efter episoden var at gå over med blomster til Forurettede 1 og pigerne, men så satte Forurettede 1 en "skrækhistorie" om ham i avisen, hvor han blev svinet til og beskyldt for ikke at gøre en "skid". Når han lige efter hændelsen spurgte Forurettede 1, hvor han kom fra, skyldtes det, at Forurettede 1 var meget chokeret, og han forsøgte at berolige ham. Han har efterfølgende følt sig chikaneret af Forurettede 1. Han er stadig af den opfattelse, at familierne bør sætte sig sammen og tale med hinanden. Han er selv meget berørt af hændelsen.

Det er nu 3 år siden, han har igen hunde mere. De blev alle aflivet. Han beskæftiger sig stadig hunde. Han kører i dag med sine sønner, Person 1 og Person 7's, hunde. De har stadig 3 hundespand, og han har planer om, at få sit eget igen. Der er allerede booket flere ture, og han er erhvervsfanger. Han sønner sejler med trawlere, og når de er ude, er det ham, der passer og kører med hundene. Han har aldrig haft problemer med dem.

Forurettede 1 har supplerende til forhold 1 forklaret, at når han tænkte, at han håbede, at det ikke var tiltaltes hunde, skyldtes det, at han havde set et opslag, hvor der stod: ”Tiltalte! du skal passe på dine hunde, for de angriber”. Der var andre, der var blevet angrebet, og der var dårlige rygter om tiltalte og hans hunde. Han har efterfølgende talt med turisten, der var med på slæden, og vedkommende fortalte ham, at tiltaltes hunde havde forsøgt at bide ham. Tiltalte havde sagt til turisterne, at de skulle passe på, da tiltaltes hunde kunne finde på at angribe, og at de af samme grund kørte en anden vej end normalt. Rygterne om tiltaltes hunde har altid floreret i byen, men på det seneste var det eskaleret. Navnlig efter en hund havde angrebet en dreng og hans mor, og tiltalte bare havde efterladt dem, selvom de var skadet.

Den pågældende dag så han, at tiltaltes hundespand kom tættere og tættere på. De kørte lige mod ham og børnene. Han tog den mindste, Forurettede 5, i favnen og forsøgte at ændre retning og skræmme hundene væk, men hundene zigzaggede efter dem. Han har herefter nogle huller i hukommelsen, og det næste han husker er, at de lå ned og blev bidt og pigerne råbte. Han ved ikke, om det var alle hunde, der angreb eller kun nogle stykker. Der var nok 10-15 hunde, der var spændt sammen i en vifte. Tiltalte havde ingen kontrol over hundene. Tiltalte var på opstander og kunne derfor ikke sætte bremsetov på. Det havde tiltalte haft mulighed for, hvis han havde været på slæden.

Tiltaltes reaktion var underlig, det virkede som om, han ikke syntes, at der var sket noget. Han talte bare om almindeligheder og ydede ikke førstehjælp. Det var vidnet, der måtte sige, at tiltalte skulle ringe til brandvæsenet. Vidnet kunne ikke selv, da hans hånd var skadet.

Han har efterfølgende mødt tiltalte i lufthavnen, og de sad ved siden af hinanden i et lille fly. Tiltalte ikke så meget som spurgte, hvordan det var gået dem. Hans datter blev syet med 70 sting.

Forurettede 2 har supplerende til forhold 2 forklaret, at hun faldt i den bløde sne, da hun løb væk, og ikke fordi hun blev bidt.

Hun gik sammen med sin søn. De blev første gang opmærksomme på hundeslæden, da den var et godt stykke fra dem. Hun kunne ikke på den afstand vurdere, om kusken havde kontrol over hundene, men de løb lige mod dem, selvom kusken råbte. Da hundene kom tættere på,

kunne kusken ikke stoppe dem. Både hun og hendes søn blev bidt flere gange. Efter hendes opfattelse var det flere hunde, der bed dem. Det var voldsomt, hun har aldrig oplevet noget lignende før. Hun råbte ad kusken, at han ikke skulle køre hundeslæde, hvis han ikke kunne styre sine hunde. Kusken svarede, at han godt kunne styre sine hunde, men at hun og sønnen gik på sporet.

Forurettede 3 har supplerende til forhold 3 forklaret, at hun sad i sin egen bil og ikke i Person 3's bil, da hun så, at tiltalte og hans søn ankom til By 1. Hun blev reddet af sin mand, og derfor kontaktede hun ikke efterfølgende tiltalte og fortalte om hændelsen. Hun havde tænkt sig at sige det til ham, næste gang hun så ham. Det var først, da hun hørte om episoden med Forurettede 1 og børnene, at hun kontaktede politiet.

Hun har haft yderligere to oplevelser med tiltaltes hunde. En gang før og en gang efter episoden i By 1. Begge gang har tiltaltes hunde opført sig underligt.

I forbindelse med episoden i By 1 kunne hun se på hundene, at de ikke var normale. De kom mod hende på et splitsekund, selvom hun ignorerede dem. Hun vidste, at det var tiltaltes hunde. Hun havde set dem dagen inden, og de var kendetegnet ved at være små og spinkle. Hun havde desuden set dem dagen inden. Det undrede hende først, at hundene var der, men forstod hvorfor, da hun så at alle skagler var bidt over. Dagen inden havde tiltalte fortalt om, at han kørte på en østgrønlandsk slæde, og at den var meget let og svær at styre, hvis man ikke havde styr på sine hunde.

Da hundene kom mod hende, stod de i en vifteform foran hende, og hun tænkte ”shit, jeg er færdig”. Det var kun den hund, som hun sparkede ud efter, der trådte tilbage. De andre trådte et skridt frem. Hun har aldrig før været bange for hunde. Hele situationen varede kun et splitsekund. Det gik meget hurtigt. Hun råbte mod hundene, og det hørte hendes søn og mand, som tog over.

Vidne 1 har supplerende til forhold 3 forklaret, at hundene, da de stod foran Forurettede 3, var helt klar og kun ventede på, at én skulle starte med at angribe. Hvis det sker, følger resten med. De havde bidt skaglerne over og var løse. De opførte sig ikke normalt. De grøn-landske hunde er bidske, hvis de ikke bliver opdraget ordentligt.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter en samlet vurdering af bevisførelsen i sagen, herunder navnlig de forurettedes troværdige forklaringer, der støttes af oplysningerne i politiattesten og de foreviste fotos samt til dels og på væsentlige punkter af tiltaltes egen forklaring, lægger landsretten til grund, at tiltaltes hunde på tid og sted som anført i tiltalen angreb og til dels bed de i tiltalen anførte

forurettede med skader til følge. Landsretten tiltræder, at det på denne baggrund er bevist, at tiltalte holdt bidske hunde. Det kan vedrørende forhold 3 ikke ændre herved, at tiltalte for landsretten og uden nærmere dokumentation nu har forklaret, at hundene tilhørte tiltaltes søn.

Det må vedrørende forhold 2 efter tiltaltes forklaring lægges til grund, at tiltalte, der havde haft hunde i adskillige år og var en erfaren kusk, aldrig tidligere havde oplevet, at hans hunde var bidske eller set indikationer herpå. Landsretten har under disse omstændigheder ikke med den til domfældelse fuldt tilstrækkelige sikkerhed fundet det godtgjort, at tiltalte på gernings-tidspunktet var eller burde have været bekendt med hundenes bidskhed. Herefter frifindes tiltalte i forhold 2.

Landsretten finder, at det efter episoden, jf. forhold 2 og karakteren heraf, som Forurettede 2, umiddelbart efter hændelsen gjorde tiltalte opmærksom på, må have stået tiltalte klart, at han holdt bidske hunde. Landsretten har herved tillige lagt vægt på, at det efter vidnets forklaring kan lægges til grund, at tiltalte ikke formåede at stoppe hundene. Herefter og da tiltaltes hunde, jf. det ovenfor anførte vedrørende forhold 1 og 3 angreb men-nesker, tiltræder landsretten at tiltalte i forhold 1 og 3 er fundet skyldig som sket.

Foranstaltning:

Henset til karakteren og alvorligheden af de overtrædelser, som tiltalte er fundet skyldig i, herunder de betydelige skader de forurettede, jf. forhold 1 har pådraget sig, finder landsretten, at tiltalte skal idømmes en bøde, jf. Landstingslov nr. 18. af 30. oktober 1998, § 28, stk. 1, jf. § 10, stk. 1 og 2. Under hensyn til den lange sagsbehandlingstid, der i det væsentlige ikke kan tilskrives tiltaltes forhold, fastsættes bøden til 3.000 kr.

På samme baggrund og da tiltalte er fundet skyldig i to forhold omfattet af Landstingslov nr. 18. af 30. oktober 1998, § 28, stk. 1, jf. § 10, stk. 1 og 2, begået indenfor en meget kort periode, finder landsretten, at sagen har en sådan grovhed, at tiltalte skal idømmes forbud mod enhver form for hold af eller omgang med husdyr i en periode på 3 år, jf. Landstingslov nr. 18. af 30. oktober 1998, § 28, stk. 3 og stk. 5, jf. § 10, stk. 1.

De nedlagte påstande om erstatning tages til følge som nedenfor bestemt.

Kredsrettens afgørelse vedrørende svie og smertegodtgørelse til Forurettede 1 stadfæstes.

THI KENDES FORRET:

Kredsrettens dom ændres, således at Tiltalte, idømmes en bøde på 3.000 kr. og forbud mod enhver form for hold af eller omgang med husdyr i en periode på 3 år fra endelig dom.

Tiltalte skal i erstatning betale:

6.100 kr. til Forurettede 1, 4.903 kr. til Forurettede 4 ved Forurettede 1 og 1.300 kr. til Forurettede 5 ved Forurettede 1.

Kredsrettens afgørelse vedrørende svie- og smertegodtgørelse til Forurettede 1 stadfæstes.

Statskassen betaler sagens omkostninger.

Dommer